

СПЕЦІЯЛЬНИЙ **БЮЛЕТЕНЬ** "Я вернуся до скоя Вітчяни в мільбовами скоїх братів і сестер, що перебуваюті тух, в Европі і там, по сибірських коннектровах, тоді коли то-талітарна кривава больше-вилься састска буде знасенна так на стітарівська Коли НББЛ віде велія за Гастано, поли чербовий російський фашнам шелькай." Іван БАГРЯНИЙ Mony a se zory septemen au (XXV) 1965 pin.

Editor-in-chief - M. Woskobijnyk

4. 2. sepnem. 1955 p.

Едність волі і єдність чину -це те, чого найбільше боїться ворог!

Хай живе репатріяція всіх засланих (переміщених) комуністичних рабів з Сибіру. Лалекої півночі, Казахстану, Воркути, Колими і з усіх інших місць невільничої праці, концентраків та тюрем!

Іван ВАГРЯНИЙ

Слово на той бін

стичных раю жизущих, — до вас, доро- вертаннось ми тому, що нам тут багато ті зекляки цілого СССР! — крізь цей роботв. Нам тут є що робити. мур прокле, крізь по залізну заслону прояняние. Бо немые таких мурів, щоби крізь них не проходила людська думка людеька воля, щобя не проходила людеька Пранда, щоби не проходило слово синив до своїх матерів і слово брата до брата. С такі сили, с такі вітри, що долесуть рано чи пізно те слово за призначенням. Тому віримо що наші звернення до вас і все, що ми тут робимо рази выс, не «глас вопнощото в пустелі» для вас. Як би тії опікуни экедоторианости своїх щасливих громадянь не пильнували, як би вони не глуцили, як би вони не задимлювали обрії димом своєї брехні й пропаґандивперешкодить - Te правді показати себе, якщо вона

А Правля та ось яка:

Харвіни з Кремлю і з Луб'янки хочуть за всяку ціну вернути нас «додокух, чи, як вони кажуть, «на родіну». сыріч - на Луб'янку. Одзик вони сполівлються обдурити й заманити обідяяками. Це найвлия або дуже вже стужених за вами, свойми рілними Друтих воег сподівноться вліймати, як той гицель етлезо, й на уривку привисти подому», смріч на ту ж Луб'янку. Ше інших вони хочуть просто фізично знишини. А всіх разом вони хочуть оббрекати, оклепати перед усім світом і ред вами, тобто знищити морально. O66pixylorus так і оклепуючи. 80нас, вашых дручів, ваннях браі сестер, вазних землянів, розписузоноть у своїй протаганді як не знати яких элочонија і «зраднисів», сзапроданців», «м'ентів», свислужників кальталізыу», «американських найманців» тощо, тощо. Г от тому, мовляв, що вони свордавці» й «пьокаї капіталістичних акул», вони не повертаються на «родну». Особливо ж вони розписують тих з изс, які не асмоть тині найменшого назіру повертатися кна родіну» ні за які бублики, ні за які улешування й obligation.

Вся ця їхня пропатанда - це облу-

Наямещиходиміці порлони — прохо- «на родіну». І ось тому так шумить солимі, і наймепробначіші мури — про- встенка пропатанда; — розкладово ка-білні. Китайський кор, що ним кремлів- дить і мастить делким з нас тут (нишсыкі володарі відгородили в в с. «сво- ком організовуючи тимчясом полюбідных і щастинка промадля «країни вания, цькування і вбивства), і клепас того соціялізму», від уского й бреше вам там, виксрілноючи нас з ваадоб, бува, часом не дійшло до ших душ, сночи злобу й недовіру до вис слово правли, - лисокий і міциий, нас. Всім таким вышим земликом прине пракла Його тут, на вільному Захо- готована Луб'янка, про що ми прекрасді, назмалють «залізною заслоною». Але по знасмо. Але не вертаємось не тому, ин вірнию, що наше слово до своїх бра- що боїмось Луб'янки, муя і смерти в тів і сестер, матеріа і батьків, до своїх собачих ворах тісї Луб'янки — «родічезляжія, у тім відгородженім соціялі- ния, — ні, ми смерти не боїмось. А не

> Ик наші агенти, агенти робітників і сслян. - вільні атеяти мільйонів комуністичних невільників, ваші амбасадори у вільпому світі, - ми зайняті викоane мінодогісю, «соціяльні замовлення» випроти нас - тут і «там», цебто по обидва боки достославнної і розпроклятої багнети. комуністичної «залізної заслони», цього шедевру «спохи комунізму» в СССР. чого найбільше боїться ворог. Тому -Це ня наша акція не дає «товаряшая» з сднайте душі у ній лимозі у спільний Кремля спати. Ен мусите знати, що ми порив, готуючись до дня грядущого! тут, білмі емігранти, що направду часом живуть дуже злиденно, - офіруючи свої сили й запрацьовані колійки, провадимо роз'яснювальну роботу в усьому пресу такого рівня, що в советській імперії і не снилося. Бо вільна людина, та ще людина, якій присвічує ідея боротьби за кращу долю поневолених своїх братів крови, свого народу, мільйонів советських «рабів», — така люди- поштови ззовні. па дуже багато може. І та преса видасться й пропаганда провадиться всіма мовами світу й у всіх країнах. Ваші брати за ці роки здобули для вас багато друзів і прихильникію серед усіх вільних народів світу, вірячи в недалекий час вашої волі, в час падіння всіх «залізних заслоня, в час торжества правди. Осъ чому так лютус проти нас кремлівська камарілля.

вае не вірити облудній пропаганді крем- Ф. ГАЄНКО лівських теббельсів і вуб'янських гештапіація, чи то нак смведистів. А вірити споїм братам, бо вони вас не зрадиі не зрадять.

Панове з Кремля творять різні «комітетнь для повернения нас ена родіну». Ми закликаемо вас вимагати «там» попериения мільйонів цаних брагів і сестер та выших батьки з далекої півночі, з конятаборів Сибіру, Колими, Караганды, як ми того ж самого вимагаемо тут, розкриваючи перед світом правлу, скільки то тих мучеників по концтаборах неосяжного СССР, скільки то тих невільників, сучасних «рабів» у країні спобудованого социлізму». Вимагайте скасування диктатури, скасування соціильного й національного поневоления. Виматайте свободи!

Ми знасмо, що цього вимагати важко. Бо за це смерть від руки кремлівських слемократів» і «народолюбців». Але ми все таки закликасмо вас цього виматананном цієї тяжкої, цієї ризикованої, ти, якщо це можна вимагати вголос, якої ж і шляхетної, якої великої симагайте пошепки, від вуха до вуха, місії І наскільки успішно ми що свою від серия до серия, тим готуючись у місно, ці ваші, кажучи совстською тер- дущах до того для, коли ви що вимогу душах до того дня, коли ви цю вимогу поставите на порядок денний перед ваконуемо, видно з тісї шалевої акції, що шими узурпаторами так голосно, як п совстські можновладці розгортають тільки зможуть мільйони людей, коли вони дістануть у руки революційні

Едність волі і єдність душ -11e T6,

В країні «побудованого соціялізму» і «найкращої демократії» не можна робити демонстрацій і маніфестацій, не можна ставити ніяких вимог, ми це знасмо. світі, воїстину гідну тривоги кремлів- Але навіть при найжорстокішій, навіть ських можновладців. Ідейно об'єднана при комуністичній диктатурі не можна і одностайна в нелюбови до окупанта заборонити падіятись, хотіти й пірити українська еміґрація тут видає навіть А значить — не можна заборонити везаборонити надіятись, хотіти й вірити. ликої грози, ім'я якій революція, що виростає поза дозволом з прагнень сердець мільйонів, і що навіть під найстрашнішим терором усе таки рано чи пізно вибухає, коли приходить до то о

> Той поштовх прийде. Були б лише серця готові. Вули б лише ті «світильники», про які сказано в біблії, напоготові, позні оливи, повні пального.

> Поштовя прийде, і порма впаде. Тоді ми зустрінемось І тоді ви побачите, скільки правди в червоно-московській пропаганді, а скільки в нашій.

До того часу ми будемо старатися, щоби наш пашпорт братерської вірно-Звертаючись до вас через простори й сти й відданости вам був якнайповніше через залізну заслону, ми закликаемо засвідчений відповідними ділами.

Сміливо дивімося в майбутне!

Сьогодні емітрація з СССР користу- усьому циялі диятатури, де не було сться такою увагою світової громалськости, як ніколи і ніяда смітрація досі. И визчають, до її голосу прислухаються, її свідчення фігурують на міжнародих кондференціях. Для її мораль-NOT і матеріяльної підтрики творяться громадські товариства і комітети. Ії політична праця зустрічає зрозуміння серед міжнародніх політичних чинників.

Така увага не винадкова. Захід нарешті зрозумія, що СССР являє собою Північній Кореї і Ютославії, офінійне смертельну загрозу його своболі, його відступлення від засади московської культурі. І не тільки зрозумів, а сповнився рішучости все це обороняти.

В оборонних плянах Заходу немаловажна позиція відводиться еміграції із СССР, як виразникам волі своїх народів, як тим, що мають довести до уваги своїх народів справжні наміри вільного сзіту, що найефсктивніше можуть спростувати твердження забріханої соистської пропаґанди про аґреснаність Заходу, про його намір поневолити народи СССР та насадити там поміщихів і капіталістів.

Еміграція з СССР, в тому і україяська смітрація, як найчисельніша, може поважно спричинитися до значното зменшення можливих жертв у боротьбі, як з одного, так і з другого боку, Отож це природній союзник За-XORY.

Еміграція досить уважно стежить за політикою Заходу, шукаючи в ній відповідного опертя і скріплення своїх лав. Останні події дають багато підстав сміливо дивитися в наше еміграційне майбутис.

Колишия мрія Заходу говорити з представниками СССР з позиції сили стає реальністю. Маємо конкретні осяги такої політики. Підписано мирну угоду з Австрією, яка (угода) зволікалася через поставу совстського уряду. Готусться зустріч чотирьох, про яку, за твердженням офіційних советських чинників, мовляв, не мотло бути й мови після ратифікації Паризьких угод. Запрошено до Москви як політичного партнера д-ра К. Аденауера, хоч ще недавно його називалося маріонеткою в пуках захілніх потуг.

Слабкість СССР супроти Заходу дедалі більше й більше виходить на поверхню. Його колишия неагнутість і сила тоталітарного режиму, розбудовані на основі доведеної до завершености в

жадної відтулини, жадної тепер уже пройдений історичний етап. Поширення советського режиму за межі СССР, з одного боку, і глуха внутрішния боротьба кремлівскої кліжи, з другого - захитали основи советского режиму.

Створення кількох центріз комуніз му - Москва, Пекін, Београд, поразка комуністів московської орісятації ортодоясальности в побудові соціялізму і тлумаченні марксизму — не общиють нічого потішаючого Москві. Це база для росту внутрішньокомуністичних антагонізмів, що в умовах державної самоцентрів комунізму може стійвости призвести до серйозних конфліктів, а тим самим і до серкозного ослаблення комуністичної сфери апливу.

Такі об'єктивні показники сучасного міжнароднього становища. Вони не лишаються без впливу на нашу поставу. Серед емітрації майже непомітно занепадницьких настроїв і зневіри. Вона з позною надією пращое для сповнення свого заповітного ідеалу — звільнення своїх держав від комуністичного режиму і повороту на батькізщину. І в цьому настільки певна, як певна, що завтра зійде сонце.

Моральна постава еміграції досить висока. Заклики берлінського комітету репатріяторія лициються «гласом вопіющого» в пустелі. Його метушня зі своїми платними агентами, частину яких він відкликав під плащиком «поворотців», а решта діє під виглядом груп «спраняня» — дає мізерні наслідки. Шляхом шантажу і погроз йому пошастило заманити до Берліну кілька осіб, але з них є вже втікачі назад. Отже досить було лише зіткнутися з цими «гуманістами»-енкаведистами віч-навіч, щоб відчути всю фальш їхніх обіиянок, щоб відчути, що кристься за їхніми влесливными словами, а відчувши - якомога швидше тікати якнайдалі від їхньої опіки. Вратуй нас, Боже, від таких опікунів. Це людолови, не мисливні за людськими черепами.

Станимо берлінському комітетові репатріяторів сдиння прилюдний запит. Чому ви, муратови, крутії і іже з ними, проявляете до нас таку увагу 1 чому ви мовчите про мільйони таких же украінців, висланих, пересатених, заславих в концентраки, що теж перебувають за кордонами України, — на Далекій Півночі, в Сибіру, Казахстані й інших від-далених від України місцевостих, про цих. так би мовчти, емігрантів внутрі Алже ви побре знасте, що ма краще, яіж вони живемо незрівняно Ми в Німеччині і Австрії живемо бідно, але про те, щоб ми голодували, не може бути й мови. Ми одленені, може, не модно, але цілком пристойно. Наш одят чистий без латов, а щодо паразитів, то ми забули, як вони виглядають. Наші культурно-духовні потреби чи-РИМ. Свято державности відзначали малою мірою задоволені. Ми масмо галійсько-Українське Товариство, Ук- свою українську перкву, свої українсыкі школи, у нас виходять до соты українських періодичних видань, висодить художня і наукова література. Ми масмо свої політичні партії, вільно відбуваємо різні з'їзди, наради, демонстрації.

DITITIO DE До українців, що перебувають під большевицькою окупацією!

ла й брехия, якою забивають людим баки. Жто ми - ви самі прекрасно знасте. Так, як мати знае свого сина, брат брата, товарини товаринив, тобто — як знають уличани й односільчани чи товарині праці з заводія, шахт і колгоспів своїх колеї. Вони знають ліпше, аніж выводіські посінаки, ято ан. Так от, такими як ми були, такими й лишилея, і такими й лицимося і такими ли-THEFT OF M

Мы не вертаемось додему не тому, що ин візнуралися ского народу, не тому, що «продали» «гуртом і вроздріб» «ка піталістичним акулам- його інтерсси, не гому, що ми «агенти й найманці», «вислужники» й т. п., в тому, що, Манлаки: ми були й лишилися вірними своєму пародові і вибрали свободу, щоби боротися за нього, тобто за вас. Ми янщо и с агентами, то тільки в а ш и м и агентами, всентали робітників і селин, закріпачених і понсволених червоним окупантом у т. зв. «краіні свободи» й «найкращої демократії», в «країні побудова-ного соціятізау» (аж таксі свободи й екого социнізму й демократії, що громадан відгороджено лід світу Kurah-CLENE MYDOM Сагнетами!). Ми-вашіатецсіть за це нам і тут часом влітає від різної, іншої, теж вроді емведівської, Та це не змАлюс машої гора-

Ляютмотив пропагадни т. зв. комітету ну Українську Академію Наук, Науко-За возвращение на родину - намагання дискридитувати у ваших очах украінську політичну сміграцію як цілість, зокрема її політичні і громадські організації, а особливо Державный Центр Української Народньої Республіки -Українську Національну Раду. В минулому числі нашого бюлетеню ми горили про роботу Державного Центру УНР, а тепер хочемо подати відомості про громадсько-політичне життя украиської політичної сміграції.

Разом у вільному світі українців десь понад два мільйони, в тому числі що приіхаля (переважно до США та Канади) ще до 1939 року - більше одного мільйона. Вся ця маса українців розселилася майже по всіх континентак (Півнізна та Південна Америка, Австралія, Европа і почасти Африка й Малоазійські країни). Та, из зважаючи на таку розпорошеність, українські емігранти, бувши льояльними громадинами країн пового поселення, своєї тимчасової батьківщини ізсі ми глибоко перепонані, що ще повернемось додому, і емведіяськими собаками вас, дорогі друзі і брати), побудували ни 1918 року тут, на чужина, свое повноврзене на-7 в. 1 ми гордимося перед усім світом ціональне життя, — дитичным садками, такою нацою «абситурою» ролею. І на, початковими школами з рідною викладойою мовою починаючи I CYDOTHIMM школзми для дорослих, гімназіями та високими школами, з універсітетами сти і нашої рішучости таку «агентурну» високным школами, з універсілетами воло виколувать, не нажаючи пі на ський Вільник Упіверситет, два технічша, I ось тому ми не вертаемось твпер них інститути (в Баропі і США), Віль-

(Про нашу політичну сміграцію)

ве Товариство іменн Т. Шевченка з рядом філій по різних країнах світу і багато інциях навчальних, наукових та культурних закладів. Поза тим багато української молоді вчиться в університетах США, Канади, Англії, Бельгії, Франції, Австрії, Еспанії, Італії, Авгралії і т. д.

Ми не кажемо, що тут наше життя протікає в кисільних берегах. Буває исього — трапляється з медом, а буває й з хроном. Чужина залищається чу-MUHOIO.

Серед української смітрації є різні ідеологічнно-політичні угрупованя, що змагаються і часом борються між собою це, зрештною, непотано), але є одно, що всіх нас сднає в неподільну родину — боротьба за звільнення України, за відновлення Самостійної Соборної країнської Держави.

Загальносміграційні прояви громаджиття — спільне відзначення CEROTO напональных свят. Одною з таких історичних подій, що користусться особлипошаною серед еміґрації, с 22. січ-918 року — ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ. Куди 6 не закинула доля укранинських емігрантів, вони рік-річно з особливою Урочнетістю відзивнають що дату. Це стало такою традицісю, що вже й чужиний регулярно згатують наше свято в своїх часописах навіть урочисто кілька прикладів з 1955 р. ВАШІНІТТОН. Діщо УКРАЇНСЬКОЇ

ДЕРЖАВНОСТИ були присвячені засідання обох Палат Конгресу США. На державних будинках Правління Губернаторів Штатів, на щоглях Дозля Місь-Правлінь, побіч американських КИХ державних прапорів, було піднято й українські національні прапори.

Італійсько-Українське Товариство, Українська Громада і Представництво /НРади в Римі. Наступного дня газета «Іль Попольо» вшанувала День Української Державности великою статтею, а Італійська радіовисильня подала вістку про це різними мовами.

РІО-де-ЖАНЕЙРО. День Української Державности відзначено дуже врочисто на засіданні Бразілійського Федераль-Парлименту 21. січня Багато ча-HOLO сописів присвятили національному святові українців більші статті.

МАДРІД. З нагоди 37-ї річниці проголошения Української Народньої Республіки всі ранкові щоденники еспанської столиці помістили статті вельми прихильні до української визвольної справи.

питсБург, сша. нещодавно відвідав тутенныю українську громаду Президент крайнської Народньої Республіки д-р Вітвицький Президента урочисто вітали великі маси українського тромадоніства, губернатор штату Пенсільда-нія, голова міста Пітебург, судля пай-

(Закінчення на 3-й сторінні)

А яке становище т. зв. української емітрації внутр: СССР? Алже 1214C/I/OM вона переважає еміграцію у вільному світі в багато разів. Вона постбино голодус. Жизае в назвиримітивнішнах, до землинок включно, житлах. Одяг взуття у чих латка на латці. При асій свойя природній охайності україния вони змущені годувати паразитів.

Хоч українці в СССР поза кордонами УССР израховують мільйони, вони но мають жодної української газети, жодної української школи. І це в держний, ика претендуе на зразнове вирішения національного питания,

Чи можете ви щось відповісти, това-рипі репатріятори? Ми знаємо, що ви эмовчите, бо вам нема чого сказати. А коли изчого не можете відповісти, то но хизуйтеся своїм гуманізмом перед

(Закінчення на 2-й сторінці)

Onesca Konne

Туга за Батьківщиною і проблема сала спроти и понсроту долого Але цеого порадого. Але цеого порадого. Але цеого

nuroan Garsainquun"

Але яких вже брати матеріялью марчо берлінський комітет смитрантив, що возна невцаст жебрака, галодують і вимирають на чужний, оміку і прадооють тут як робітники. Тхие життя куди заможниц ніж жит-TR CORCTCENTIC POSITIVICIE And MUI BINS-He THE CHICDANTIS, INC ADAMTOBAHI на працю в Німеччині, з тих колициніх таборян що досі не влаштовані і існують з підтримат або біржі праці, або, ше гірше, так званого Вольфартсямту (соціяльне забезпечення). Візмемо цих і порівнясмо їхне життя з SHITTHEN DISCOBUTCINO JIOZUNII.

Люднога, що перебуває під стікою Вольфартеляту, дістає щомісячно 65 марок. INGT 30508 STORE SPACE кілька годин на тиждень за низьку оптату і вона прироблис часом яких іще марок. Крыч того, Вольфартовыт оплачус й вартість меникання, дас на зиму ругілля й видає доякий нотим азыт та уживану, але ше добру, меблю. Телет порівняємо життя такої людини экиттам підсовстської. Якщо поминути отой приробіток 20 марок, поминути мещиневу допомогу і взяти тільки 65 марок, то на них людина може купити ось такий набір товарія: 15 кілограмів хліба (кr коштус 55 пфеннігів), картоп-10 Kr (20 rdb. Kr). смальцю 2 кг (2 марки кг), сала солоного 2 кг (2 марки 60 пф. кг), м'яса 3 кг (аla 90 пф. до 1 марки 30 лф. кт у Фрайбанкові), цукру ыт (кт коштус 1 марку 36 пф.), рижу 1 кг (констус 80 пф.), борошна 1 кг (Kourrye 70 nd), oceneruis I Kr (Kourryc 1 марку 30 пф.).

Про городину экажемо пізніше. Наведений вище набір продуктів більш ніж достатній для одної непрациоючої людины. Коштус цей набір кругло 28 марок. Це найдешевші пордукти, але ще не зовсія. Наприклад у Німеччині друзі, ні батьківшина. Ще будучи в тепер ніхто не купус гор'яжий жир. який коштус 80 пфеннігів кт і може замінити смалець А ми знасмо, що в на весь світ крикнути хоч одне слово СССР і воловий жир охоче Ідять (і то — «Рятуйте!». І эсь нам, одиницям, тране найнижче оплачуван), аби тільки був... Таким чином з 65 марок НКВД і здійснити мрію наших друзів, місячно (без приробку) опікована ні- рідких і всього поневоленого народ мещьким «собезом» дюдина витрачає на крикнути оте «Рятуйте!». Це саме «Ряхарчі (без городнян) 28 маров, і їй ще туйте: і не дає спокію кремлівським лицасться того лишку нового одяту не придбати, шу, старанно визбируються адреси коале якбя людина спробувала купити лишніх совстських рабів, щоб хоч та-добрий уживаний одяг (в СССР такий ким способом стероризувати і заляка-одят купулоть охоче), то вона могда 6 ти. Надаремив праця! Кидаючи рідних, Громаляни УССР! Робітники і селяни цістати дуже добре, вживане пальто знайомих, всі свої пожитки і все, що зимове за якихось 40 марок. У Німеч- дороге нам на батьківщині. — ми тіка-TH HEMORANEO

ставае 600 нарб. на місяць. 1941 року націй сім'ї було «Вільно» проживати

T. TEPEHKO

Тута смітраята за батьківшионою ду- (перед початком віяниі в Донбас) мож-Соти тисяч скраници з Західньої Укра- воно бузо и пракланих (тут а маю на ючи мабуть премії з кожної повернуин й Прикардаття визджали перез уназі закрыті заводстві крамичнії, а ні- тої на сродіну» голови. Таке повороливійною до чужни країв, зокреми до мецькли собезівсь» може купнан на ство на родну голови таке наподати СШДА є Канади заробляли там тисли свої 65 марок солового сала 25 кг — на токкус, і за такого способу релатріяції долярія, тобто, як на умовні батьківщи-ви, ставали дуками, «куркулями». – і Долбасі неред війною Тепер реальна ють виглядати підотрілими. Ось, нап-ви, ставали дуками, «куркулями». – і Долбасі неред війною Тепер реальна ють виглядати підотрілими. Ось, нап-вся ж дуже багато з них повортались у зарилатив в СССР ще не досягла дово- риклад, нас переконують, що нас доля свою убогу халупу, підлагупали своє синого рішниїв51 року, вона була шакча поставлять у рівні умови зі всіма івгосподарство і жили дома в набагато зврилати 1938 року на 22 аідсотки!) Со- шими громпаршами, а той, ято перекосіданих заюлах, ніж вони жнали, наприк- вставлий інженер не підмоннися б ку- нус нас — сам генерал Міхайлов, осв зад, в Амерчаці. Нкі ж тут матеріяльні пити гарне ношене пальто, а пімецький уже понад десить рокла не може діста-KOIG 20.3010*

стврону, то марчо ператиський компет тепер шодо городано вна примо сказати, що, крім картоплі, неприступна СССР вважається таньбою, полонення для смітранта-собезівця: Але він може стоїть під підозрою, він не рівний з ін-Найград умови життя для смирантів в найняти собі город і обробити його (бе- шими тенералами. Шо ж говорити тоді у набатато прациях умовах, віж іхпі шоля в службовці городи). Ванзівняти в ків спідомо не хотів подертатися на брати на батьківшині. Не беремо тих Німеччині 160 метрів городної землі «родіну», та що, може, й покритикував українція, які увіжкнутися в вімецьку контус 10 марок на рік. На вій можна її не разі руть же и обробляють советські робітвиростити городину не тільки для себе, а в па продаж.

> Ні, він справді нешасна людина, бо, як сказав російський історик Карамзія, — пестуся хоча 6 так, як ампестував ящастя — це коли одному краще, піж 1922—23 року всіх емігрантів? Це було другому. Наш «собезівець» у Пімеччані б ознакою, що справді мінчють курс. А стоїть набагато нижче останнього пі- так справа виглядає, що винахідники з медького робітника, людини, що пра- берлінського МІБ хочуть перехитрити щое сторожем і тому почуває себе не- всю еміграцію, - мовляв, повірте нам щасния. Крім того, багато наших «со- на слово. Ні, «гражданія следователь», безівців» у минулому займались інте- ваше слово ми вже знасмо. Якщо хоченижче від останньої працюючої людиин таки прикро.

батьківшиною, хоч матеріально він тут й розмовляти з вами ні про що. забезпечений краще. Не хлібом сдиним жите людина.

Отже, якби нас переконували чесно, давали нам эмогу аважится ист сав-«проти» повороту долому, ил побачили немас. Навколо нас резволять політичже мало пов'язучные з матеріяльними на будо купити за ці 600 карб, кругло пу спекуляцію людолови, які «цінять учовами дого іскування на чужнаї. Зі кг сала (29 карб во), і то не завжли на братові шкуру, а не душу, одержукообезівсць вважае це для себе «rip, ти піданщення з тенерал-майора, хоч токо долеко». Технер щодо горолини. Вона в Німеч-жить уже бути генерал-полковником. Але вій бул військовополоненны, і це в про тих, хто ось ужа понад десять ро-

> Ми ладиі вірити, що в берліпському комітеті є люди, які на» розуміють і Пим ми зовеім не хочемо сказати, що співчувають. Але їхньої «акцестії» для смирант, який перебуває на утримчині нас замало. Ми їх, між іншим, хочемо вімецького «собеду», почуває себе добре, запитати: чому мовчить уряд СССР? Чоум він не кличе нас долому? Не зампокищо!) з нами питания повороту на Ось чому нали смирант тужить за овечої шкури — чесно й одверто. А то

Тута за батьківшивою живе в наших сериях, але не тута за вашою пасткою.

Народ вам не простить! (Власна кореспонденийя з Голляндії) У мене, як і в кожної підсоветської лише в Сибірі. Вувши юнаком, від 1929 людини, що вирвалася з-під червоного до 1941 року, я на «вовчих» правах жив

мати, брати, сестри і друзі, якби я ми — емігранти в Европі. справді повірив у ширість слів репатріяторів і повернувся на «родіну»? Ні, шього мені не простили б ні рідні, ні совстському «раю», ми з друзями не раз мріяли, як би то добратися до радіо пилася нагода вирватися з пазурів марок. Звичайно, що з вельможам. В Берліні наставлено верзарплатнезо. Я особието но навіть було сірників купити в ко-

хто цьому винний? І чи простили 6 мені закстану, тобто далі, ніж перебуваємо

1940 р. я ризничув поїхати в Київ, щоб улаштуватися на працю бодай ближче від рідного попелища, але в відклики від страху: не бояться нічного київській міліції Шевченко (зовсім не арешту, не бояться трусу, не бояться ні українець) наказав, щоб за 24 години мого й духу в місті не було. Як не як, а я тоді ще був «товариш». А тепер мене «гражданіна», просять на «родіну», обіцяють навіть простити. Що простити, за що простити?..

Ні, прийде час, коли винуватці непростить!

В. ГАРАСИМЕНКО

всіх совстських республік! На эразок берлінського комітету «За возвращение чині люди уживаний, але непотрібний ди світ-заочі не за довгими долярами чи на родину», який видає себе за приват-одяг викидають або палять, бо спрода- ґульденами. А хіба я став емігрантом що організацію для поверцення на батьзнате тепер, а в червоній «отчізне» я ківщину всіх переміщених осіб, - тво-Тепер порівнясню ці убогі 65 марок з ним не був? Пригадую бойкот: не віль- ріть комітети за поверцення на батьріть комітети за повернення на батьківщину всіх висланих і насильно пепрацювая перед війною інженером і ді- оператові, далі після розкуркулення реміщених ваних близьких та рілних — ycix большевицьких каторжників і ув'язнених у таборах примусвої праці, ваших братів та сестер! Іх мільйони! Вимагайте від комуністичного уряду Москви і його окупаційної експозитури по всіх національних республіках повороту ваших рідних, мучених і мордова-HUN HO COL CLERNN THODMAN TA траках за слово правли, а здебільшого - просто пізащо! А над загинулими нехай дадуть право насипати братські могили та поставити братезкі хрести!

нагнати емігрантам страху... Л. Бойченко Щоб

безпосередьо і завуальованим спососоз лабть іх отатьом смироналя топо? на всі лади бодай кілька слів. Пема Власне, для того, щоб емігранти й тут па всі лідні бодан колька слав тово-клюве статті а замітки, в якій не гово-рилася 6: «не бійтеся!», «відкяньте свій Цей страх большевики свідомо а може й «свмого» генерала., сами ма-

іспуватиме большевицький режим. Соціологічно беручи, страх TORN СССР — це один з найосповиших слементів, з допомогою нких тоталітарна дикщоб потім, бувши звільненным, вони «добровільних поворугців»... організуються періодично чистки в то це насамперед оті агенти! партії та адміністрації; для цього по- Вони, ці їхні агеати, й повинні бояти-стійно друкуються в часописах цьку- ся: жити так довго у вільному демок-

В СССР кожен мусить боятися, і то страх! боятися всього, навіть раптової кар'єри. пеклі всі вулиці вимощені здобрими то не знас, де його нещастя спіткле, але що спіткає — знає кожен.

Навіщо совстській владі потрібний цей страх? Залякані й переляказі мещканці СССР, що кожного і всякого бощо дістають пропасянню, коли іх раптом викличе «начальник» на розмову, — не здібні на організований спротив диктатурі. Ось чому большевики ніколи не відмовляться від страху, як основного слементу, за допомотою якого вони здійснюють свою владу і дають собі раду з величезною більшістю населення, що наставлена проти большевизму.

Вже добрих десять років з гаком жичуть наші люди в західньому демократичному світі. Воны й справді вже тут примусової висилки на Колиму, p1 «добровільної» в Казахстан. А поліції вже й зовсім пересталы боятися. Навчаки, вони вже встигли полюбити завжди ввічливого, коректного й чепурно одлгненого поліцая, що їм, чужинцям без знання мови, і вулицю покаже, і я щасть мільйонів проситимуть прощення, трамвай посадить, і навіть власноручале народ поневолювачам ніколи не 110, «за снасибі», «мельдецеттель» ви-TOBHUTL.

Тепер уявімо собі неможливе: вся підсовстська еміграція, оцих кілька со" тисяч людей, що вже позбулася страху перед «начальством», а натомість навчилася його шанувати за добру служ- Громаляни всіх республік СССР! Винабу народові, що вони всі позитивно відгукнуться на заклики східньоберлінсього «комітету», вернуться в СССР попадуть справді в свої рідні і дорогі іхиьому серцю околиці. В цьому випадсвіжого повітря, вони розповіли б, як тут уряди і адміністрація служать народові, а не навпаки, яки тут справжня і нічим не обмежена свобода... I улвімо собі, що ці поворотці послухалися б закликів отого «комітсту» і назав-СССР. Це значило б, що вони безстраш- паціонально й політично закріначених! JIH O HOFO TAM. F но, з повною свідомістю своєї людської громадської гідности домагалися б ривернення демократії, свободи (а передусім свободи від страху!) в себе доа, в Україні, Білорусі, Росії тощо. Іншими словами, це значить, що такі люди большевицькій владі не потрібні: вони не лише вороже наставлені до большевизму (вороже наставлена до большевизму і величезна більшість на-селення СССР), але, бувши позбавленою комплексу страху, вона, ця маса поворотија, була б небезпечною для атади не тільки «на волі», а й навіть у концентраках.. Та большевики знають, що еміґрація не вернеться на їхній заклик (вона ще вериеться, але інакше!). Пощо ж вони

мусять розчаровуватися.

Лайтиотии газатки «За возвращение тоді витрачають величетиї засоби пострах, про якия и епертно для організаци і утримування на родниу – це с г р и ж. про вкли и сперию дов оргин кан г у рисурании редактори віколи не забудуть сказати, «комітету», видають реплільки, розси-безпосередьо і завуяльовання способоя лають іх багатьом смітрайтам тоцю?

Цей страх большевики свідомо й чострах!», «розлучетися назавжди з страхом стійно підтримують: викренням усяких и недолір'яма і т. д. і т. п. Так і видно, чуток, настроїв (зот нас не убдьониз) і ню автори і редактори цієї рептильки, навіть убивечвами та вижраданням люне виключающи й «лавреата» Муратова, дей. Тепер большевики організували щоб бодай її частних духово, зламати, І так воно насправді. В СССР люди залякати. Вони не тільки багатьом емістраку не позбудися і не позбудуться, трантам посидають свою гластку, аде п ти з закликом до повороту на батькіашвину, а їхня газетка попідомляв, що в делких містах Західньої Німеччини эже татура уярмяює пароди СССР і сателі- утворено т. зв. «групы содействия Котатура умралист ищели сладаних парти митету». Звичайню, ибляня «груп» тут тів. І цей страх у своїх підданих парти митету». Звичайню, ибляня «груп» тут і влада спеціяльно плекають. В СССР нема, а є поодиножі советські агента, на отрах мусять мати исі, починаючи від завдання яких — збирати адреси почлена ЦК, міністра, і кінчаючи най- одиноких емігрантія, розсилати поштою більші експлуатованим і обезправненим «листи», пошперювати панічні чутки та селяником-колгоспинатом. Для цього в настрої і пририти страх серед еміграції. катівнях НКВД-МІ В пропадяться спе- З часом їх, щих агентів (звичайно, не ціяльні тортури над заароштованими, всіх відкличуть «на родіну», як нібито рознесли цей страх усюди; для цього добре, що коли вже ктось і мае страх,

вания чи то цілих верств населения чи ратичному світі і ні разу не наступити окремих робітників; для цього органі- на шкаралупу від банана й на песковзозуються постійно plant кампанії «пе- знутися — це майже неможливо. Отож ресснень», «відряжень на село» тощо. їм є чого боятнол, і вони мусять мати

Тим часом большевики одією своєю літентними професіями | стояти для них те обговорювати (тільки обговорювати навіть підвищенсия в праці, навіть по- активністю хочуть досигси того, шоб вого ордена, а вже особливо «відряд- ми їх боялися, щоб ми не позбулися батьківцинну — розмовляйте з нами без ження за кордон», бо, як у Дантовому страку перед инин. І оці перфідні заклики «позбутися страху» - мають за намірами», так у большевицькому свою мету налякати нас, нагадати нам «раю» ці вулиці вимощено страхом. Ніх- про «обов'язок» совстського мешканця. свою мету налякати нас, нагадати нам мати страх.

Діяльність вільної еміґрації таки дошкульно б'є большевиків, розкриває перед вільним світом їхню злочимність і знаходить щораз більший відрук у найяться (не виключаючи і власних дітей), ширших верствах західнього громадянства. Щоб що пращо еміграції паралізувати, треба її, емітрацію, залякати, пагнати їй страху». Ось це і є основним завданням «комітету» і тих большевицьких аґентів, що перебувають у вільному світі.

У відповідь на не мусимо нашу пращо для звільнення батьківшины від большевизму не тільки продовжувати, а й підсилити. Чисельні позитивні відгуки, що їх одержала редакція нашого бюлетеню, ба навіть значна матеріяльна підтримка наших заходів рядозими емігрантами, свідчать про те. що українська емітрація таки страху не має, що вона розуміє наші завдання і з свого боку масово включалися в поборюзания акцій репатріяторів і людоловіз DID NO.

Читачі з-за залізної заслони! Поширюйте пі гасла всюди, куди кине вас доля - по всіх закутках совстської тюрми народів:

московська комуністична тюр-МА НАРОДІВ МУСИТЬ БУТИ ЗРУЙнована в вогни третьої революци! Хочеш свободи - організовуйся для боротьби за неї!

гайте від комуністичного уряду звіту за всіх розстріляних, замордованих і засланих ваних братів та сестер! Якщо вони демократи и дійсно люблить нарід — робітників та селан — нехай хоч ові воны принесли б з собою подих покажуть, де могили безневищно вбитих ваних батьків, братів і сестер! І нехай покажуть могили й «винних» і по-справжньому доведуть їхню провину перед народом!

Хай живе свобода поневоленим! Хай жди розлучилися б з страхом і недо- живе третя революція в СССР, що розкриначить мільйони людей соціяльно.

Чому така таемничість?

З поважних джерел у Берліні нас по- усганова — не центр советського шпіанли, що праця «Комі

фанизму, за ці кілька років болючі далеко позе межами України і за цей виразки трохи загоїлися. Дещо приза- час бачився з рідною матір'ю лише булося: розкуркулювання, арешти, го- один раз, що також жила десь за тилод... Та ось несподівано отримую «За сячі кілометрів. Хіба то була не еміґравозвращеніє на родіну». Так, це прав- ція? А нині московські рабовласники да, що чужина нам не солодка. Але силою вивозять на далекі пустелі Ка-

пращеніє на родіну» оповита пілкови-підпільно, як і личить філіялові відо-тою тасаличістю. Ні через німецькі ко- мої установи в СССР — КГБ, — яний ла в скідньому Берліні, ні через чу- там «опікусться» поворотцями і всіма, жинецьких журналістів немає жадної без вийнятку, совстсыкими громадянаможливости довідатися будь-що ближ- ын, а тут закордоном, — провокативною,

Шо це мас означати? Адже, за твердженням комітету, це легальна установа, підпільні свої філіяли в Західній ні- СМІЛИВО ДИВІМОСЯ В МАЙОУІНС! особе изком и було 6 докладно појафор-мувати про долю всіх тих, що вже по-вернуляка в СССР. Не про одиноких ляв, води влаштовані на прано скомітетраї содобровільно допозна особраванно допозна особраванно допозна с а мвла б діяти відверто, у всіх «на виляв, воям влантовані на працю там то 6 припускати, що це совстські прихильі там то. Дуже можлыво, що це не фік- ники, які переконалися в хибності свотявані, в справжны прізвоща, але ж це го дотеперішнього шляху. тільки поодинокі особи. А всьому світалыя постаная основна частина пово-цьо комітету репатріяторія, а не повер- ють у концентраційних табо ротців (колициіх остовнів, і положе-пулися до СССР разніце, як тільки та про поворот їх в Укарїну. ротців (колишиніх «остовнів» і полоне-них) зазнали тах чи інших репресій, прийшли до такого висновку. Адже до Ось вояна, іх доля ціклаить сайграцію Про них требя розказаты — за якизи ків вою мали можливість. Коли ж во-статицая закону іх засуджено, на які ни шого не зробили раціше і не робстатлями закону іх засуджено, на на папистали тепер, то, очевидно, ли- Шоб на терені РСФСР для українців іс-терьцам, скільки іх уже повернулося з дять нетвіно тепер, то, очевидно, ли- Шоб на терені РСФСР для українців іс-заслания 1 скільки ще лишається в швлися з цевною метою. Очевидно, во- нували українські школи, газети, тетерына, сплати у уле планасться в инилися з певною метою. Очевидно, во- нували українські школи, газети, те-заслания і скільки ще лишається в инилися з певною метою. Очевидно, во- нували українські школи, газети, те-концентраціаних таборах? Чи там, які ни вже досі гиконували доручення со- атря. Шоб у Москві і Ленінграді, де поизвільняються з концентраційних табо- встських агентів, а тим самим і самі стійно мецикають соти тисло українців, рів дозволиється мешкати в Україні, чи стали совстськимої агим са вони мусять щулати собі пристановника Таким чаном група со

пода межами Украани? Още були б ті об'єктивн'ї дані, над пактадо сайтрація зогла роздумувати і рі-цаяти як сово вія себе видак ві мусцв би ливайщартие ці путавили совстськими групами і як скомітет за возвращеніе на родіту». Сол де треба шукати пояснемия таса-вія мусцв би ливайщартие ці путавили совстськими групами і як пактадо сайтрація зогла роздумувати і рі-даная української культури. Бількости колітет на содітет в східній зо-вія мусцв би ливайщартие ці путавили і його груп «содейстія на вислі поязани на сторінках своєї газет-акоді.

терористично-підривною роботою.

Цей комітет почав творити такі ж мечений (комптети содействія), які по-

за люди, що добровільно допомагають ливості «ходатайства» перед совстським комітетові репатріяторів? Логічню було урядом, що на ваще «ходатайство» со-

Але тоді чому вони чекали на організа-

Відділ пропаганди ЦК УРДП

(Закінчення з 1-ої сторінки)

світовою громадською опінією, не хизуйтеся своєю рівноправністю народів. Ви запевиряете про свої великі можурядом, що на ваще «ходатайство» советський уряд простить найбільші провини. Коли це так, то потурбуйтеся про амнестию для емітрантів в середині СССР, для мільйонів українців, що перебувають у концентрациних таборах СССР

Потурбуйтеся також, щоб українці, що постійно мешкають на терені РСФСР чи інших республіках, мали таренности. Але, на жаль, вона постійно Таким чином групи содейство с книжок, скільки російських андається агентуранных советськими групами і як в Кисві і Харкові. видавалося стільки українських

якщо ти втратив батька, бра-ТА ЧИ СЕСТРУ, ЩО ДЕСЬ «ПРОПАЛИ вісти шд ошкою гну-BE3 нквд-мвд. - насамперед обернися лицем на схід, і на північ до сибіру, казахстану та далекої півночі - вони напевно TAM! A SK HE BOHN CAMI, TO INHI KICTKH!

ті твої брати й сестри. Батьки и MATEPI 1100 ПЕРЕБУВАЮТЬ НА ЗАХОді. — живі й здорові, свого часу вони повернуться додому. коли комуністична тюрма на-POAIE YHAAE!

Віддія пропаганда ЦК УРДН Card Sold Lines

Скачи враже, як пан каже

Відмічаючи українські історичні да- ні звертатися до українців по-російти, совстські достойники особливо під- ськи. Це, занчайно, перше нагадуван-креслюють суверенність України, Укра- на (про важкі репресі) вже не говорикреслюють сувереннисть экрани, экра-инська еміграція досить уважно сте-мо), що коли б ми повернулися, то нас жить за кожным проявом, фактычним почнуть насамперед, розумісться, рус1-

Українського поета І. Муратова зму-Недавно уряд Совстського Союзу вислав за кордон спеціяльну місно для сприянця поворотові своїх колицикіх громадян. А от українськи чаяно, що знаящлося б. Алеж треба було продезонструвати перед українын жуса ба жазаашарына ці натавана ні Німеччавна і його груп «содейства на жання української культури. ку Але в тіх то й справа, що ще уста-кова на грожадська і нелегальна! Ця плять логальности! кора ви призділь запрошувать нас на батьків-призділь запрошувать нас на батьків-особа — Муратови, Крутіі..., які змущеською еміграцією оту суверенність-Мовляв, суверенність то суверенність, у пій загальносоюзній місії, що але скачи, враже, як пам каже і то-XON-HE-XON, MY-

TROTO TARCHEL (Astrain)

Marches 2

Два обличчя генерала Міхайлова

Коли редеката болотеция «Ми ще по- полонених, перед нами виросла постать мериниссь' знернулася до мене атничн- Мікайлова I прозвучали його слова. and the state recording to the Berполкого «комотету за возвращение на родить тех. И. Міхайлова, пригадалася присдужитися. Під час сьогодийлиної нені Валярія, тисячі українських вояків орідаки до табору ма мусимо пириати з 1-ої динікі УНА, пекуче сонце, голод, звілти пранаймиі, з 300 чоловік. Не лому. Съогоди, пригадующи ті далежі ти, пам'ятайте, що вашим різним разона ляј тазиј жахіть і безнаходля, я бачу не поздоровиться... Як пригдено туди. сыйкиеного) внико новариського до тих порядки в цьому теборі, про його охостания Після цього джентлиенство те більше внопужлювати добре харчуприталало перет ними поиставля мети-нець, бетогладний і брутальний. Ми були цілковито приголомитені.

нет потріотичні порини своїх земляків, молляв до нас. як до приречених, як форму, яку ын змущена була носити, сать робити все, щоб обманювати своїх Вудучи на фронті в Австрії, в не раз плорішніх бойових друзів. Тоді ж в й сказали нам лізти через огорожу. Проточал про беликодність становница довідався, що й сам генерал мав за сопациях вояків, які, на самому фіналі бого якусь провину і тепер «іскупляв» її бору, я відразу ж звернувся до своїх сопутників і перейти на совстську сто- свої очі в землю. На нас полетіли груд- – А лкже? – сказав один.

meriaritosono

- Батьківщина пробачає вам ваш тяжяни элочип. Але и ви мусите ій дроты і, репатріація мене до кроро; якщо з вас хтось спробує втектенерал-майоры Міжайлова, вічно ніято з вас не сміс нічего говоряти про CTABRAD SCHIM DO REPTER DONY, DDO CTDIAMOUT HON BREEL. Mycu-

В гой час мень було лише 19 років. Наш знайомнії генерал тепер був пілpresister в постав э примусу. Редумі- ковато іншим чоловіком. Тепер він провсе ж така новалидів німецьку уні- до тяжко винних, які, щоб жити, му-

ки землі, прокльови земляків, Доякі з Проте, оплинившитсь в Італії, опциния- п'ястуками пробизалися просто до нас і никъ за колючом огорожою, спробував- вищо 6 не англійська озбросна охорона, та затужив. ми 6 напевно Були злінчовані гнівом оторожу. Ми ж відразу пішли до ко-Влав в розпукт. Буле гірко з усвідом- своїх вчорацькіх друзів. Про залишення мендатури табору і у всьому признали-

керівництвом поля. Антонова почалося рашколования въс для тасмної пере-кидки в український табір, де ми мали збирати відомості про окремих вояків, спередавати іх місії, щоб ці могли ша-хувати цими даними подопених, Цю скему придумав Мікайлов. Часто він до нае гозория, що за по працю, нам на-нае гозория, що за по працю, нам на-невно пробаче батьялацина. Отже, виходило, що чим довше ми перебували DIA ROTO ЗВЕРХНИЗТВОМ, ТИМ БІЛЬШИМИ элочиниями ми ставали. В Велярії полкомлик Антонов казав, що ми взагалі невиний; ик прибхали сюди, було сказано, що «родіна» насе пробачила, а тепер вже виглядало, що лище пробачить при умові, якщо ми докажемо вірність poninc=.

Пам'ятаю, нас четверо привезли під табір. По густих виноградниках нас провелено просто під огорожу і два наші охороны, напевно вправлені емведнети, лізли легко. Опинившись в середині та-

Ми накинулися на нього і добре збили. Сказали йому, щоб на наших очах залищив табір. І він знову поліз через

липинтися в Італії, щоб втекти із цього До українців, що перебувають під большевицькою... (Закінчення з 1-ої сторінкя) вишого американського суду та ряд се- Італії, Вразілії, Зах. Німеччини, націо-

. . .

ныо-йорк. 28.- 30. травня п. р. в Нью-Йорку відбувся всежзериканський чтад Українського Конґресового Комітету Америки, що об'єднує понад мільбон українція — громадян та кандида-тів на громадян США. У з'їзді взяли участь багато українських приятелів визначних держовних урядовців: конгресменів, сенаторів на чолі з канлидатом в президенти від демократитьної партії м-ром Стівенсоном. З'їзд постановив усіма можливным засобами підтримувати боротьбу українського на-роду за свою державність, підтримувати сдиний політичній центр VRDaDHського народу - Українську Національну Раду.

* * *

Західньо-Німецької Союзної Республіки відбувся «День Української Культури», на якому виступив міністер бонського уряду п. В. Крафт. Промовець большевицьким агентом 28. травня закликав плекати дружи! українськопімецькі стосунки.

. . . НЬЮ-ЙОРК. Управа Українського Клюбу при Колюмбійському університеті в Нью-Йорку повідомляє, що, як і попередніх років, в 1954—55 учбовому році в колюмбійському університеті викладатимуться такі предмети українознавства: історія і студії української літератури, українська мова і її історія, а також семінари з українознавства. Як відомо, Колюмбійський університет уважається одним з найкращих університетів У США; кілька років тому теперішній Президент США Айзенгауер був Президентом Колюмбійського університету.

раїнсько-Італійського Товариства в Ри- шу українську експедицію довкола мі князь Аліяті ді Монтреале прибув з світу. Завдання експетиції — зібрати маофіційною візитою до столиці Вразілії, теріял для продужції документального На його честь українська колонія в фільму «Українці у вільному світі». Ріо-де-Жанебро влаштувала велике Експериція вирушить у дорогу в черприйняття, в якому взяли участь та- ви цього року. Подорож фінансують кож дипломатичні представники США, українці Канади.

нального Китаю і Австралії. ЛЕС-ЕНДЖЕЛЕС, США. В діяці жи-

пулого року засновано Україн. ъкий національний музей. Національний музей мас вике майна вартістю понад 60 тис.

БУЕНОС-АЙРЕС. В грудні минуло чотири роки від часу заснування пер-шого Українського банку в Аргентіні Упраінбанк існує на правах предитової коопереативи, і сьогодні його капітал становить понад мільйон артентінських пезів. Такі українські банки вже былато років існують у США і Канаді. УКРАЇНСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ ВЮ-

РО, Західня Німеччина. В зв'язку з наблюженням 30-ї річняї трагічної смертя Голови Директорії й Головного Отамана Військ Української Народньої Республіки Симона Петлюри Виконавчий Орган Української Національ-ВОНН. 24. травня ц. р. в столиці ної Ради для відзначення цієї річниці створив Організаційну Комсено на чолі генералом О. Удовиченком. Як відомо, С. Петлюра був підступно убитий 1926 року в Парижі. ПАРИЖ. Комісія допомоги

українському студентству на емітрації вступас в десятий рік своєї діяльности на чужині. За цей час ця наша установа виплатила понад пів мільйона долярів на допомогу кільком тисячам студентів у вільному світі. Гроці зібрано завдяки добровільним пожертвам патріотичного FROMALSHOTRA

КАРАКАС, Венесуеля. За повідомленням Союзу Українців, тут відбулося протягом останніх двох років 150 украінських радіопересилань еспанською мовско — про українську культуру, про будівничих української держави і славних національних героїв.

ВІННІПЕГ, Газета «Український голос», що виходить у Віня'лезі, пише, що РЮ-де-ЖАНЕЙРО. Віцепрезидент Ук- канадійські українці організують пер-

Вимагаємо допущення в СССР Міжнародньої Комісії для дослідження долі тих, що насильно чи добровільно повернулися в СССР!

жения, що лесь на мене чекала мати, в таборі не могло бути й мови. Во ми ся, попереднивши, що в табір ще перед a a moother Sea Bietti.

Цей мы заменияния настрій і був причинного того, що репатріяційну со-יסמסם בסטומבת הם מומדטיני א ואושטראבר жого почуття. Безперчно, я не кинувся ім в обійны відразу, але завжди молиз на мітинія, служав промов, з якщо при шьому я згадаю, що щ промови виголошувалися у відвертий спосіб, де критикувалося членами місії бувші совстсые порядки, пригадувалося голод. масові арешти та Іаші ексцеси, і говорилося, що в процесі війни уряд все це усвідомив і започеткував, далекойдучі pedoonni sunovno s nizeizanicio gonлостів. и почав піддаватися. Пам'ятаю, коли одного разу полковник - член совстської місії — сказав: «Ми добре знасмо що вас до цієї формації загнав тые на совстську владу за минулі непорядаля. Мы такота знасно, що багато з зал плибашли сюди з таборія воспнотолонения, шоб врятувати свос життя. Але ви полягляетеся, якщо думаете що в пьону мя: вбачасно зраду. Минула відна була особлівною. Її жахіття й тотальность перевреслили давні заложення проваджения війсьнових дій, а зна-WITH ESCTYONS REPERARD OBOS'RSID ! вчинија людських одиниць. Ви не с воротами батьківщини. Ви не вбивали безбороних, вас було кинуто із збросю в ружах проти такої ж зброї. Ви вилонували накази, і честь і хвала вам за таку вашу дистистивованисть. Шляхетного вояка шанусться і сьогодні я можу сміливо назвати вас своїми братани. У вілеі ми воратили злільйони людей. Сьогодні фабрила й заводи потребують рук. Крутом руйна. Батьківщина кличе ser noworry y choin sinfynosi...

Соладно говорни полковник. Поруч стряз генерал Міхайлов і стверджуюче понскурав головою, мовляв, це все саacoposyndat pest. Novinces fers, samppuти цигарку, втекти з того цоля, на якому під сояцем пражилися 12 000 молодих Іван КАРАСЬ мюдей. I в эзлисався на поворот до

понад 100 чоловіка нас забрали

Так ми й поїхали всі назад...

Цивільних вже вивозили до Тепер з ними не церемонились. Кидали, як дрова, на авто і — на станц'ю. Військових ще наразі залишали в таборі, сподіваючися при іхній помочі загітувати інших. Почалися спроби втечі. Двох сміливців було забито вночі біля дротів від час їхньої спроби пробратичерез колючу огорожу. Появилися вивіски, на яких були внинсані попереджения: «Охорона мас наказ стріляти в кожного, ято після 10 год. наблизиться до дротів менш, як 5 метрів». Так на наших очах на італійській землі прикублився кусник «родіни» з усіма її жахливным атрибутами, де ролю малого диктатора виконував ген. Н. Міхайлов. Тепер я помітив, що й деякі члени

місії виглядали перестрашено. Хоч вони намагалися бути веселими, але їхні очі говорили все. Лише деякі з них, в нових совстських уніформах, з орденаин й медалями, трималися впевнено. Це були кадровини совстської армії, що прийхали в Італію просто з фронту. До иих належали також дізчата в ранзі лейтенантів. При розмовах з полонениин в українському таборі ці дівчата виконували ролю своєрідної атракції. Вони спокусливо посміхалися, тулилися до перемих клопців своїми грудьми, нашіптували солодкаві натяки і взагалі лалися, як повії. Тут. в цьому таборі, всі вони були горді і намагалися нас не помічати. Ген. Міхайлов навіть і їх вживав в отакий оригінальний спо-

Промило два місяці. Я, переважно, мовчав. Говорити свою думку було небезпечно, бо в кожному шатрі було по два-три сексоти, які відразу ж все доносили в штаб. «Непевних» тоді відбираля і пілялючаля до груп, що від'їжд- й «наш» «гуманно-підступний» генерал вставав, усміхався і стискав йому руку.

виглядаля з війни, вливляляся на Захіл. навіть не могли відійти від авт. А по нами було закинуто кілька провокатопруге, мене особието огорнув страх не- рів. Іх всіх опісля було виловлено, хоч ред своїми фронтовими товаришами. через їхню роботу попалося в совстські руки кілька добрих хлотців.

Я опісля жив в страху. Кожного расу, як я бачив опісля в нашому таборі Міхайлова і його компанію, всіх усміхнених, привітних. товариських, я просто не міг вірити, що людина може мата такі два окремі обличчя. Але ж він сіскупляв» вину, то готовий був лазити на животі. Згодом, коли із срвстської репатріяційної місії втекли два члени зо англійців, ми довідалися про цього генерала більше. Не останню ролю він грав при насильній репатріації козачих частин. Тоді довхолішні станції були залиті кров'ю постріляних козаків, які голіруч кидалися на озброену варту та на танки. Як бачимо, він таки цими діями викупив собі життя. Більше того, в його репатріаційні здібності напевно мас велику віру Серов, коли поставив його головою «комітета за возвращеніе на ро-JiHYs.

Але, як кажуть, світ хоч і великий, але деколи в ньому, як в човні, не можна розминутися. Так само й нам з ген. Міхайловим. Пізнаємо свого «знайомого», хоч сьогодні він натяг на своє обличчя машкару гуманности. Але ціну цій гуманності ми знаємо. Правда, є вийнятки, коли варвар стас повноцінною людиною. Але раб з виною, яким е Міхайлов, завжди шукатиме нагод, щоб вислужитися. I він не перший. Рокосовський не лише «смил віну», а й дослужився до маршала. Але Міхайлову маршальських пагонів не бачити, бо тепер він виступає не проти стероризованих рабів, а проти борців, що покинули батьківщину на те, щоб свого часу на неї вернутися, але не привезеними в ланцюгах, а переможною маршуючою

шеф ЧеКа став його головою, він вже в'язня до дверей свого кабінету. Та це мав за собою довгий революційний шлях. були інші двері, Двері, якими в'язень Колись він був польським націоналі- виходив, вели на коридор, який провастом і снував мрії про визволення див кудись з долину. В ниші коридора Польщі з-під російського панування, стояв з револьвером вузькоокий когаале в царських в'язницях став больше- ець Короткий придушений пострія і в'явиком і почав мріяти згодом про те, щоб зень падав. І водночас Дзержинський СССР завоював Польщу. Старий, не- давав слузі доручення привести новодужий, трусячись від гарячки, сидів він го в'язня. Коли світало, Дзержинський часто за своїм письмовим столом і ук- їхав додому і кілька годин спокійно ладав довгий спис людей, що їх із за- спав. Часами грав для своєї розваги на воюваням Польщі совстськими війська- віолончелі. Після кривавої праці Дзерми, повилно було порозстрілювати ГПУ, жинський дозволяв собі на дивну розта ті найсолодпі мрії його життя так і не сповнилися.

перший офіційний кат большевизму не бачив; розради не шукав у картах поводився дивно. Приватного життя він, чи вині. Вільними годинами Іздия своім властиво, не знав. Іжа і сон були для автом на край Москви до дитячого саднього неприсмні необхідності, про які ка, що носив його ім'я. Ті самі ружи, часто забував. До пізньої ночі сидія не що підписували смертні засуди, пралися рухаючись над актами, комбінував і з дітьми, що їх батьків він можливо міркував, вишукував і, як треба було, скогодні ранком казав стратити. Потім сам придумував змову. Коли ж все спа- іхав знову до уряду, придумував нові ло, еін, найвищий шеф терору, брався муки, підписував нові присуди смерти особисто за роботу ката. Вночі посилав і керував терором, що стікав ріжами по поодлноких визначних в'язнів, яких крови. колоною, на коотіна перед якою впаде особисто переслухував. При вході в'язня Ставав живий, питав, записував відпо-

> ми": вони, наївні, й самі гадали, що вже скінчники раз на завжан нужда і страх за завтра; мовляв, сам Сталін "розкаявся", --більни не знав, що "його" наролові жилося погано, наволили слова, сказані Сталіним і

Коли Фелікс Дзержинський, перший віді. Потім знову усміхався і провадив вагу. Він не потребував себе приголомшувати, бо йому трупи не снилися, за-Ставши шефом червоного терору, той суджених, яких він посилав на смерть,

СЕНЬОР ПІРРО ДІЄ В КИЄВІ

В часах, коли слава Дзержинського лунала по всьому світі, південь і захіл СССР належали до іншого кривавого ката ГПУ, до лотиша Лаціса. Той не був садист і божевільний, він був проi DEBOJIOTEOHED Він не вдоволявся тим, щоб карати тільян винного, чи підозрілого. Його бажанням було з кожної людини, що ще була на вол!, здерти маску. Шоб таку категорію злочинців спіймати, Лаціс, крім звичайних чекістських TDIORIB, повинаходив цілу низку своєрідних метод та засобів. Одну таку штуку втяв він у своїй резиденнії в. Києві 1919 року. Місто було в руках большевиків, при роботі було тоді в столиці України 16 ЧеКа. Чудове місто над Дніпром голодувало, йоро мучили, а рівночасно воно мусіло назверх вильляти офіційне захоплення. Одного дня в місті розійшлися чутки, що до Кисва прибув новопризначений генеральний консул Вразілії, сеньор Пірро. Як дипломатична особа, вія зажадав вільного помешкання, і влада, як-стій, дала йому його до HOCHTYP. Сеньор Пірро зайняя помешкання, пивісна свою визіску і подав до газети об'яву, з якої виходило, що бразілівні Кисва стоять під його наленшою охороною. Крім того він подав теж до віпома, що бразілійський уряд дуже гаряче підтримує емітрацію до його враїни та що всі зацікавлені цією спразою повнині звертатися до нього. Правда, ледле чи були в Кнезі бразілійські грочальни, зате були люди, що бажали свое гірлежиття в РСФСР проміняти на памеаси пізденної Америки. Незабаром сеньор Пірро мая роботи по руха. Маами приходили до його бюра охочі сыігранти. Г. теральний консул приймав кожного зокрена, вписувал ім'я на спиемітрантів і в акнайприлзнійший з ним забавлявся. Та незабаром enocl6 (Закінчення на 1-й сторінні)

Конституція СССР не для нас!

жали на сродну». Я ж конче хотів за- із усима своїми хлібодавцями.

вишикувалися в колону. Вчоращий фронтскі друзі один поперед одного намовляли нас не или на це самогубство, але аля все таки наді-ADDER NDOTH HARM.

Коли нас привезли до окремото табору, посеред якого стояда висока щогла, а на ний червоний прапор, им застали туп висе бытьсле охочых вернутися до дому. Були це цивільні, війсьновини ниецьких та власовських формацій. Нас магодували, видали нову англійську уніформу, видали довільну кількість призрок і розподілили по шатрак. Завалиян совстською пресою і літера-турою. Читаючи «Правду» й «Ізветія» я почка усвідовлювати, що вічого вдома не забязалося й не засниться. А диалявиль ва самовлевного Міхайлова, який нишпорнь годинами по табору, а бачия, що зробна велику помилку. Але... Табір був оточений посиленою окороною. Доввруги в чотири ряди високі огорожі з колючого дроту. Серед нас повно сехтв. Михайлов вже більше не посміхасться, а дивиться призирливо, з отилою. Наволи не забуду того дня, коли воборели з нас 70 людей для поновної појадки в український табір, шоб агічувати за поворот на «родну». Я зголоився першия. Думая в цей спосіб досклыся першия: Думая в цей спосіб до-кати до табору пійськовопилонених і тыц залошнитися. Але.. Тут мущу ска-покласти край усьоку за доцомогово чалу-вскої в краціє, все ж при регістрації по-дав метривджей дані про себе. Але інші, поряблявник добродущими жест заісії за цілковиту правах, подаля всі цеої пер-

1938 року саівробітаня валі нантвої міліції що соломяну. В школі якось товарний звикпри станції міста Полтева-Південна прочитав мені лекцію про те, як користуватися кон-ституцією СССР. Закінчив віл так: "Конституlis написана не для вас...

еконатися, що не лійсно так!

Народився я в роки восноого комулізму. Виховувявся, опрім дому й школя, в заго нах жовтенят, поцерія, навіть, ман палію вступити до комсомоту. Та мої наміри зві-вечая 1937 рік, точніше кажучи, ніч арешту мого батька.

Ше було так рангово, що в. а також і вся наша ролича, не розуміля, чому й за що вого врештовано: працюючи на валізиний, вів був чесням трудівськом з бездоганним пролетерськам сопіяльним похолженням. За одну піч наша роднаа стала свіздом посигувства" і тим самим її зарадували до

ворогів пароду. В шхолі, серед учорашпік моїд товаримів,

опиниеся на становищі "чужака". Протягов кількох місниї усі нації докузити, як мамия нашоорт, трудова кинжка, зарактеристики з роботи, а також і напи довіаки про нарозжених (инс. дітей, бузо четверо) перебуваля в уновноваженого НКВД осувщаныя, неий провазив спряву мого батьки, в тепер міг зруйпуваты цілу пашу родняў і пустаги пас, літей, в торбами но "раю". Це і було те цевідоме, що відстрашувало і вілчужувало віл нас наших роличів й добрик знайомих.

Випровадивши всі пінніші речі на "толяучціяховиту правад, подаля всі свої пер-совідлі з дані про рідних та батьків. І ствого зодства" книув вам, возолі солоки. Правд, ті, що прийшли у передовій обішниками. Бат тапер, коли не один з наст легілів. І ву — "свя за батька не відповідае"! Багато ліці. — чи то був старинна, чи рядовий. Ви дайте свободу нашому пародові й думку звлищитися в таборі військово- тасяч безбатаєнсів" ухопилися, як і я. за воях, — сталя шлком інакцими "комуніста-сами повернемося в павцу батьків павцу батьків нашу батьків павцу батьків нашу батьків павцу батьків павцу батьків павцу батьків павцу батьків нашу батьків павцу батьків на сталя пався павцу сталя павсом інакцими "комуніста-

ла до того, що батько мій перебуває на зас-лачні і навіть появилася ідея вивчення "географії" Казахстану через ЛИСТУВАНИЯ З МО-" Я мав покливість ім батьком, що був тоді в Караганді.

Все ж таки юнацьким сством ще гостріше віачував упослідження режимом таких знедолевия, як сам. Коли, наприклад, у школі говорилося про тяжкі часи кріцантва, в мене вивнула думка: а чим колгоспна система відрізнисться від кріпантва парської Росії, або чому нарська Росія була тюрмою наролів. сьогоднішній "Союз" республік є чимось TRATISTICS NO

1939 року не тільки селян закріпили колгоспами, а й робітників і трудову інтелігенцію було записано до синску рухомо-го іовентаря на місці праці. А 25% "аліментів" державі з заробітної платиї за 15 хви спізнення і тюрма за певихід на роботу без визравдуючої причини - показ ному, яке ярмо пакилули комущети на колись горлого "гегемона"

З переслективи 26-х років сьогодві дехто кіг бя сказати: "Та там же сталися грунтов-ні эміни: дозволено церкву, поверцено погони й офлерів, ліквідовано комінтери, амінили гімн, проголошено ампестії і так далі. Буві и дадея сумпіватися-ще 1945 року, аме перед кінцем Другої Світорої рійни м Саже перед кінцем Другої Світової війн працюрав у Мітгельдойчештальверку в Різа, що розгашоване на лівому березі Ель-би коло Дрездену. Тоді нас. авслендерівробітники, ше до приходу "викролягедія", які перебурали лесь за 30-50 кілометрів на скід від Ельби, пімецька полідія витрона скід від Ельби, шмецька полідія витро-вадила на правий берег річки Ельби, назустріч советам, мотивуючи пі захоли тим,

щоб менше було розбою при зайнятті міста советствим військом. Отак, варуге, проти

Молотовня радіом на початку війни й цід час війни.

Отут то і в мене душа мато не "розколо- одна думка — додому, друга тікай на Захія, доки є змога.

Я послухав, як радыв розум. Побував ко ло головного "пересельного" пункту в Дрез-делі на правому березі Ельби, та няючись нашвголодный серед тисяч чекаючых на "переселечня", бо в той час пункт був дуже переповнения, а сталюські опричени не знази, куди нас відтранспортублия. Та шля хи сполучения були ще не налагоджені. Але згодом почали виловлювати всіх мужчин, розлучуючи їх з родинами, незважаючи ні на прохання матерів, жінок, ні на вік чи інвалідство. Згодом я бачия пих пешасних за дротамы нермахтівського навчального поліго серед сосен коло Кенігсорюке, 40 им за Дрезленом.

Базив оргії, в таштовані комендантом міста Фрайтав, і заплаваних лівчат, що поверта лися вравці до "своїх вешей". Бачия грома-дия західніх союзників, колионаліх половения німців, всіх їх охоровязось, як зіянцю ка. Бачня розчаревані обличчя "остарбая-- поворотців, які буля одяглена 'repia' американські уліформи, — тільки заквітчаві червоними приами, бо були, певно, першими актавістами тут, у західних зопах, "та воз-вращение на Роліну"; яках коменлавт Фрайзамість дати харчів, обіняв усіх "про-TAND.

Тож уже не було місня для сумнівш шов до вмерисанської окупаційної зони Німечания.

I от тепер влячуть меле "на Ролвоу" зно-ву. Та нас, лавно прозрізня" в умовах віль-ного Заходу, до "раю" не при няли ніявиян

Ви дайте свободу нашому народові й ми

MH HE HOBEFHEMOGE!

PRODERO "ATTENDIA

Навіть мертві запрошують на "родіну

CHEMINATE, MARINE XTO & HERANIE VEDA-Successf companyment upsets that upo le-Ranserstal an

Т не теме, що Гропа, гормалським servers as alkassance, an meana abo читать не выв. Ш. Прачина пілком проптеля і нагадан ім. що з ще жница.

Kaunen, a herepet mana tenyamma, 0, TERRIS TEPEDIUM, TEE CONTRACTOR DEP-MANTY BO, TANKS INSTITUTION IN IDEODISи, настачав його таякамы. Течер инборчо- з наним советником. Пратило na diadanni, ma macavaye ana alachaa KANNY KALWS

Зануренна у виконалия зайськових abaranciento, va i a stor-rain conculpanti, ar mana a afanax mania upo ence learmannes Ta monormen cerals fin a ancompetenti i anni, nome n ne charaguinin mania, and invigances below source at-

Ripanan, and a nace a panto readly no-Alternation in chainers manager of activity незваныха пригодом з свого житти, вле nce Blanabana. Ta mpunotany a charan--tris and radius omnations at 1 isteadur a fat my no meanwood eleminates, 60 ocressian verona y stin crash a stroniziomole appoch DORFERTION TORE SERARORS KOPECIDO 清神和政治的

ская в скрыни крім житки актон актон застона за собанного паснорту пи закупову-пато відкричаю з очам скоїм не пісточаниських купита услади порадава бразілійські постопаді 1921 р. під проводом Юрія пото відкричаю з очам скоїм не пісточаних продавая бразілійські. Похід заківчинся, шоправ-рабля засторти закамено від Пол-кола чисто причета колсула зросло корски большерики 22. растопада роз-Are a organical right autren astrohict-TAR

NUMETH HENCHTE MEETE NOR MINALS. агонбізь, несално навертатися лолому. Живсться, иничайно, из дуже добре, коли в пријау, то буде чие кранио. До яноча долучила вона ще и свос особисте фото. А на всього того, долучено ни азного листа. Так би монити супровідного. Пиння мені «добродій» генерая Міхайлов, що но них випалково твернуявся в проханиям громадника Хрикти Затиница лоновалти розпискати п синга, що лесь поневиристься на чежини, й доручила, йому приклаленого при ньому листа, що він охоче й зро-Curr

I так, нібы між іншина долис, що, коли и закочу виконат і бажиния матері anayman nonconverse approve, an actна порадами можу звертатися до имого I strait thought choice and antisees

I KON SHOT MAME I D GOTO WHERE ZVICO ехиндюнали та, пригадавны иставию levopio a immor ancros a sportinas, a nigonay assures an person. A mocklima i maifed surve als planes correctionas установа т Берлину розсулає не лише поналотно, и 1 друкує в своєму промока-THERE IS OR ALL THE PARTY OF TH menor so, ponsitiva, mpo rod nepumis mer a sponime a a your notimmer is cao-NORALIVER MEN.

Для more annument) plactvi. Ille p роке влана зі зничо в одному полку служни зій давкій правтоль Степля Коноба Жорстокі восниї выпроболувания нас эблизили ще дужче 3 нам Macra I rope A reary, mo neme e filzi nizmatorzon spanomi spysinama apyarba nenasi fiansu selarina, fo циасти в війні ма не моли. Разом із Сте-цианы потрацили ми в долон. Разом opasseguno nac i no Rimerenomi Ane 19. 1945 року в тинскриу бембардуnami Aperreny harmyn i stin nafininundi munerens Orenan

Э нечиновалы болем у дуни бран 1 и у нохоронах свого принтеля у Sparouch anoral menanesco als afera

Зоначу ж по вінні повідолов в про це князі «Змова проти світу» про тодівано Сталанових батьків в кожлого року діяльність ГПХ закордоном шаце між 19 лютого в поміщью його за нашом іншом таке Spiscrumer sam anorthese

Та цього року була досята річници ського відліду ГПУ було, наприклад. смерти мото друга. Пемолнета и в цеза деза, за стояди души на панахиди і стра-пленно забажалось діанатися, на викла-дав тепер його тробик. Чи його ктось догладас" Чи дозвольно відвидати його ром донести до Москви, що він при до-

Takes diomacy atomistica тиський рыпрациями приси нике про 1с. статие для токо, щоб ного протустили пувания такого сыпранта, як Гринь санстська полнура, а бальки здогадалищо мене айклоть стан утрамлини гробина. А вры того ним энстом и від-TABAB DARY CRAPHILENS DATABAN CROCO

истабаром, десь на початку березна, я одержав уже відоовіль. Але підполі-дало мені но батька Стенция. Мені відонела сам Степал Кошоба, той, якого экоронии досять ронбя тому в братсъкій могилі на околниї Дрезлену. І пивія не що яксер, засробне житти. Bin nurcan ber, mo

Дорогия Грицю. Дякую за янст. Присына энзати, що ти про мене не забув-Отже повідомотлю тобі, що я весь зас жняу рома Праново в МТС. Жняться чина дуже добре. Маю вского досить кости підчисів чи фотографій. істи а виги. Неламно кення ночый шена подна, яка потрасла всяко мосто ну тети и пити потопарат, в дружний вати листи від давио мертвих людей, та повело і занучная нечаляю вхопитися за стяликловий радовнарат, в дружний вати листи від давио мертвих людей, та повело машнацу Маю корову На милу- ще й в описами їхисого щасливого сутижи зарізев кабана, збираюсь часного життя?

Mar. and it Kyneus. Ilia exopensio epore nicaul-

липломатичного наспорту він закунову-

Ланіса зварешновово. Їх обвинувачува-

ли за затазки із эзкордовными рикло-

starassus, as sompoby sread a CCCP, as

-контруссольнійний спосіб мисленних.

Bei apenironani, nena plu, orummanon n

в'язниці Че-Ка. Слідчим судлею, що їх

переслухувая буль, сам сеньор Пірро,

ton tion-to revepasanna seucya Bpaalan

Сам Лаціс придумав такий плин на вн-

АЛЕ 1 ГПУ ВОДИЛИ ЗА ПОСА.

HKRA MBA I KIE Sinsura Bin II nife-

ной сили та спроможностей. Транляло-

ся, що робота ГПУ зазнавала дошкуль-

пик ударів і компромітації. Зокрема, не

раз зазнало ГПУ, поразок з боку укра-

lunin-calipantin, mpo mo mona oyge nia-

В перанах родах діяльности ГПУ

ша малообтесані типи, понароблю-

им свої шкіряні куртки, понадигали

на свої продетарські плечі каліталі-

ROMINICAN

Kaniranicrenomy celtl. Baupannes go

осольсти, викралали чужі шифри, шенх

Ворника в них напигуських роботах осна заступных ГПУ у Варшаві якийсь

Дектиренко. Той закисных пролетар-

ської держави здобув за великі гроці і

зову між Польщею і Люксембургом.

no valuoux maxonax racanty bificakony

Y ush racamin yanai, mey an erin onpe-

мны тасмины кур'сром відіслано до цен-

тралі в Москві, було, поміж іншими

незычайными речами, 1 тасмие зобов'я-

зания Люксембургу дата Польщі, на

винадол польсько-совстської війни, в

допомогу вранії з 200 000 людей. За це

Пюксембург мая дістати частниу Украї-

ни. Дзержинський, ак камоть, до саіз

Historiakanii astrop Eccag Best n caoist

-Одие з найскладніших завлань поль-

реготався, читаючи цю умову

потім таки не могли розшифрувати, ку-

гулалы підозрілі тасмні договори.

закордоном його агенти,

orgreo

nime

2525 1254

Але леренда про всесильність ГПУ.

ловления ворогія совстського

Міняються

комісари,

(lakingenun a 3-0" cropinam)

вильялося, що консул не тільян дипло- війну, а ГПУ довідалося про це зж

о тисяч, одніст ночі псіх іх з наказу стріляли 359 його учасників, але нін бую

212,0 V

medina-

стични одити 1 концулися шукати змоз перала. Ніяких труднощів немає, а тре-

Поскидав-

справляти гучне новосілля. Держава Антон БІДА допология мені нобудувати нову гариу

А чого ти музышев на чужищ? Вергайсь долому. Шкому не йми вири, що ти будени покараний. Ик и, так і исі попороты - щеслино живема дома. Отже портайел й ти спокійно. Чекаю тебе в incent.

Тяна приятель Стенан Кошоба. Rimska parin upornpan a oul. 1 Kinsка разів перечитував чиста з того сві-Довго авчого не міг второпати. Але то було в березиі.

А коли дістав уже другий лист у червяї, то навіть підпис рідної матері чене не дуже эдинував.

Свій супроводжуючна лист до мене Міхийлов кличає ротовністю послужити порадами. Хочу скористачись цим, щоб винемити одну справу. А саме: Якацо моя мама, Христа Загнабіда, справлі жива, для славних органів МІВ не тижко добитися від неї будь-якої кіль-

Але як вони, ті органи, вміють здобу-

He

Німецький автор має тут на думи! по-

перемогою українців над системою бу-

MINANJOB CAM CEEE CHPOCTOBYC

ил комітет репатріяторів багато розно-

дився над тим, які труднощі існують

перед поворотцизии «на родіну». Мовлив,

якон не ті штучні труднощі, то пере-

важна більність, смітрантів давно б

уже повернулася до СССР. Власне тіль-

ки через налиність цих трудноців по-

став комітет репатріяторів і вони с під-

ганду спростувая сам голова цього ко-

sirery penarpinropia res. Mxailnon, B

четвертому числі своєї газетки він дас

сфіційне роз'яснення, як можна повер-

нутися «на родіну». Гін пише: «Приїз-

діть особисто, а коли у ває с й сім'ї, то

1 3 clor'man, y exigmo 3009 Bepalary i

звертайтеся прямо до нас у комптет, або

Ми можемо підтвердити ці слова ге-

ба матя лише бажащия, аде якраз отого

бажанна та і бракус, а тому піхто не

їде до Берліну, а не через вигадані

трудинощі. Ще одно стверджується цим

повідомлениям, а саме, що комітет ціл-

ком зайтий, бо його з успіхом заміниють

Тоді яка ж справжан ціль комітету

Але що хитро-мудро ведену пропа-

ставою дого існування.

в совстський консулят.»

совстения консуляти.

penarphrropin?

Створений у совстсыей зоди Німеччи-

(Далі буле.)

гімто всерныючого москорського ГПУ.

методи

але

Антон Біда -- герой труда Housir, openir, openir, openir,

Tonaphmy i Spare! Та й лавреатові прявіт. Hpunit, saypeare!

По та лиш парій, та телот, К'язиний власної соплоти. и прази горя й страхоти Вагато с таких, ин ти:

з своеї полі — й не диши! Шо кат пакаже, те й пиши!» Тому, хоч жалию, як эмія, Та псе ж элоби не маю я.

Ти пам'тай про не завжди: Велике серпе у Біли.

A nonunco., Hpanir, upanir! Нехай послухае весь світ, Де взивсь, ни жив «герой труда»... Lango!

Гопорить сам Біда!

X. Родинся и на білий світ remnim... Tormi gani? Хрущова мій цікалить рід? Пу, снажем, в Ромодані.

Родинся я, Біда, в біді У наймитській родині... Таких рабія було тоді Багато в Україні,

Чи в «Малоросії», чи пак... Hemacui rpeunocii! --На їхніх «не-своїх» степах Eyn «Южини Край» Pocif!

А в тім краю, ось в тім краю, Ше и «ложовтневу» сру, У тім прославленім раю Почав мій рід кар'єру.

Неволя, злидий, - все ик с. Читай у кожній книзі! І понстанали за спос. І йным в Споір (отак, як с.). Janonani n panipi.

За слово правди, за свій рід, За полелюбство, за парід Cuoip na Gianoro Biay!!! Так написалось на роду.

Так написалося в житті. (Eo BIAH - nei inroi). Шоби стражлати на хресті Імперії чужої.

У ній батрачили гарала -Давизися сльозами! I гайдамачили не раз З спяченими пожамы...

За пе - Снбір, ланшог, лупак. Тоді — судьба «Ді-Пі», чи пак: Бездомний вонк, втікач, --«на пск Персмещонный человск».

Отож, щоб знали ви, коли Houan mill pig kap'epy: Діли діпістами були Ше в дожовтневу сру.

За волю й правду, як завжли В юдолі нелюдимій,

Пройшан діди сюди й туди Сибір «неісходимий».

Демаскуємо провокаторів

Весільний генерал

T. F.

ком пважалося, щоб на ньому був при- театральної комедії. сутній генерал. Взагалі для цієї катениий ночан «вибиватися и люди».

генералів виступали службові невдахи, нерала, який, щоб заслугувати собі прозазнавщи просувения у війську, щення, пускається на що справді таки ансували себе самі при таких ось сум- непрощенну провокацію. нішнах магодах.

В порядзій міщанській родині, за ча- фейдетоністіп — на написанны веселої сів царської Росії, коли в такій родині сміховнямі для недільного числа газет. влангтовувано весілля, найвищим ци- Інколи ім щастило стати дієвою особою

Те, що робить тепер у Берліні генерал горії людей у самому слові генерая хо- Міхайлов, це також комедія. Але це вазося щось магічне. Пригадаймо ли- невесела комедія. Це трагікомедія. шень, як пишався з того, що в нього на Смішна її сторона в тому, що сам, безутилах висіло «самих генералів аж два», мовно непрощений, генерал общис проодни з героів Грінченкової повісти «Під щення нам. А смутна частина цієї бертихими вербами» - селинии Денис, лиської вистави ховається в майбутньому. П. на жаль, пізнають ті, що Завтайно в ролі таких мольованих легковірно піддадуться на заклики ге-

11 Та ось ударяли громи ---I стала «власть народа», I ніби — позбулись тюрэн,

I ию́ита — свобола! и великій бурі свою кров

Прати порозликали 1 за «братерство і любов» Житта повідлавали. -

Шоби любов тан пвіда. Illoon Birowing omana!

Шоб ожила! Шоб эгнихи кат! Шоб обійняя же брата брат Ускрізь, де перш була тюрма... «Папін нема — рабія пема!»

Пу, словом, «агинула біда» I стала ніби «пласть труда», Не ніби для рабів вона, Бо піну сплачено спонна.

Та - стихли громи боротьби I., залишилися раби.

Исмон звільнілись навікИ -Мечами світ зорали... Але з'явилися такі, Шо в них своболу вирали, -

Лиш переставили влеймо. Лини перефарбили ярмо.

В тім «парстві волі і труда» На світ прийшов А пто п Бідя.

III.

Прийшов Антон Біда на світ. Шоб не загинуть роду, -Шоб не процав по тих і слід, що впали за свободу.

Отих, що в бурі свою кров За всіх порозливали. Шо за братерство і любов Життя повідлавали,

Лишили батька всі сини. Та плянсь Антон на світі, --Оран із батьком ті лани, що кровно политі,

Оті лами що в боротьбі їх здобули раби собі.

На них Аптон (читач, затям!) Трудивен вже малим дитям.

Уже малесеньким дитам Він шедро потом сходия там, -В тяжкім труді до всього звик...

Отак Антон почал свій вік.

Трудився він за ту любов. Шо для людей тут впана, Трудинен він, щоб тая кров Даремно не пропала.

За край, за волю, за нарід., Ну. словом, гак, ик клянся рід.

Ось так з дитинотва стаг Біда Герой терпіяь, герой труда.

I за той трул, любов і лад -Розквітнув лан. Разквітнув сал.

IV.

Пової сри віє стиг, ---Замість імперії — «Даль-лаг»... Пробачте, цей заралі шов, -До цього я ще не дійшов.

Нової сри б'є луна: Замість імперії — «страна», «Ролная», ясно. еС-еС-еР; Замість орла - червоний сери 1 молоток кником униз; Замість Росії — «комунізмя.

«Отець» і «пождь» замість царя, А над усім — ясна з о р я!

«Отець народів» і зоря -Замісто «белаго наря»!

Fin-rin-ypa! Fin-rin-ypa! Така прийшла нова пора.

Число 7

Charlest South History Houses

сів маступлого листа.

Ще один "професор"

Не чільки гепералами стараються кільканадцять замордованих гесталіябержівські комітетрики заклаткати не- цвою українських правдивих патріотів. поворотців на сродну: Таком значну Провокатор, що вліз на службу до кімpouro crassimano reparera i susciatari opo-Chickhopper. a

Пеціоданно один такон «професор» в Автобургу подав интерв'ю В третьому чыслі «За позаранісніе на разіну» з'як-листься повіяї зпрофесорь — І. І. Ко-роб. Замітка про пього так і назпраenen: «Ilposhecops.

Пераняй з нах, жавдалы стасумный йому рекламі, досять уже відомий на-шому імгалові. Зате доугий — особа ріmy re atano regiona A nesi be enpoquecopsacayronyy na near yeary bin a upu-CRATERIO ROMY TYP RIGING CRARIN.

Inspire Internative Sopol. npo acoro советська репятріаційна газотка подаг, ще вій повернувся до УССР і став про-CONCASSION CLU ADDITION STREET STREET iv a Brant Reparat, nacapagai no e ne TOLKO spectropos, and nabirs I se arsonosi Ilpanuonan alu sa niarenakus aacia y Elalai Hepani n mashul, sirengaцинар и бестало и мар на своји савтоті ун свою пропоксаціяну роботу.

stasi anace nia succentrace a conce- manori vacasi moneria akuasispanje nolu-I в вирішень написате до його бать-інці. А проте, українцим удалося на очах ГПУ утворити цілу армію і напаформования про те, що роблять укра-«Сьоготовли минуло десять років, як в сти на советську Україну Армія вправ-розлучника з Банная спина. Мені відо- аялася на польській території, закупино, що вія на батьківникі. Чи бачок- да собі аброю, збличновися до україн-тесь із вим?». съко-польського кордону і лино почала

ців з наказу НК. В.Д. Згодом він онцинаса акимсь робом у Проскурові, де н розплафрузывся, на совстський агонт: працюючи в Зондеркомандо С.Д. винуcrime ua nomo ripaox culumanux i paарепотованих совстствих диверсантив паранутистів і втак з ними сам. По капітулящі з'яванся в таборі ДЛ «Паран-Австрії, в Зальцбурзі й подав себе craphafrepa, a itinop-Monuraary, Enдазав себе за колнцикого бухгальтера Jainpanerplackore incraryry inscenepla залізничного транспорту. Спіймания на rossy, mo succession nismos nosi nissiдувая советську розатріаційну місію. був мециканцями табору вабитнаї і виконений з табочу. Накімень, після того, HE ODO MADE TOMALA SOARTH necessionставид слава информатора совстскиот ранатрацийної місії, на початку 1946 раto soyaranerop pestorphonanes an poдну», щой мерез дес'ять років проголо-сили себе «професором» й продевжува-M. H.

Висунутися з такої сумпіаної нагоди випадо на долю генерала Миколи Фе доровича Міхайлова. Йому судилося очолити славнозвісну берлінську імпреay, nto nocure oplighty nasay «Kowirer za nosapamenie na poginys. Bakonyючи тепер свої службані обов'язки, він заповные з-підсовстських смігрантів, що, в разі іхпього повернення, «батьківщина Ты все простыть»

Не вдаючися в доглу філософио, мя нанитаемо тільки однет а чого ж ви самі, ваше совстське превосходительрамість просуватноя нормальним порадком по щаблях військових рангів, проходнация аж 13 років у геперал-мапорах, снате в тій самій ранзі і тепер Берлий, витрачаючи дорогоцинний Ta REODOB'S?

Икщо вам ваша батьківщина справді простняя, то, як це знас кожен, служив у советські армії, ви за цей час. STO самою дниге вислугою років, мусіли 6 бутя сьогодні принайчині генерал-полопинком. Ижщо ж вона вам - навіть не простиля, так чого ж ви, з дозволу спитаты, хочете від нас. запек-лож 1 привизионых неповоротців?

Весільні репорали старої Росії були просто комбинали і в суті резі, не пикідплення фізурали Следівния на весільному бенасті, вонн анали тільжи одно завления: дотрамуючи якомога бизьщу непорущиеть постагі, встигати якомога більне з'юги. В усякому разі, вони не буля провожаторами Якщо вони когось і пропожувало, то хібащо лише

вийськовик

KOMY BIPHTH?

В ч. 3. газетки «За возвращение на родіну» внорукуваний лист YRDRINCLEOT матері, Олександри ОСАДЧОІ, до її цопьси Ліди, що перебуває в еміграції. Не може бути двох думов, хто і що мусли й писати цього листа. Вдарле в очі отой казьонный стандарт, яким шинуться листи совстських громадин до своїх рідних закордоном. Тоя, що диктупан цього листа старенький жинці, видно, не читає совстських га-"Ліда! — читасмо в листі. — Живу я добре, всього и моне вдосталь; с що істи (значить, колись не було! — складач) й плин, с в що зодигися...» Хомемо спитати «товарища» Міхайлова одну річ лкщо це правда, що селянка ОСАДЧА може все достати бо ж віби має всього досить), то чого Булганія і Хрущов раз во раз (ритуються і заявляють на різних «сеасщаниях», що справа з постачанням населены и предметами широкого вжитку опцасться ахілевою п'ятою советської састеми? А подруге, в ч. 4 «За возяращеніе на родіну» сам Міхайлов просить. ЦО всіх «поворотнів» не забути рата з собою годивники, рати з собою и приймачи л інші Sho. люкстові расі лянк, за твердженным цісі ж газетки, свиранти не мусіли 6 мати через вбогість життя, а які воли о діясності мають і про які пам'ятас, сам генерал-Manop! Sanay raunca.

1 от зая тепер дидусмося: кому ж ай-рита? Хрущову, Вулраніну і Міхайлову ча Олександрі ОСАДЧИН? КЕРТ

Але про не не знав Антон, Він на такий не думав тон, -Пастух, погонич, водолий -Трудивсь з батьками наш малий.

Але, далебі, і батьки. Від праці волоокі, Не мудрували про такі Матерії високі, -

Любили землю - от і край. Нутром любяла Рідний Край! для роздумы - досить, брат, Що крім Антона гурт малят.

Ні, З вічним потом на лиці. Землі віддавния соки, Не знала Мати про оні Матерії високі,

А вже Автон - то й Боже крий! --В політики Антон малий.

Вы тільки в школі щойно вчив: «Hema manin, nema padin!»

A npo «pačia» i npo «napa» Почав чатата з «Кобзаря». Classi dyne)

всіх наших читачів TALA DI LO R A M

Ми ще повернемось! Bimonianamat pea M. BOCKOBITHINK Адроса редакций й админстраци: KER München 50, Postschließfach 59 Germany